

לא תקום שם מיני-מדינה פלסטינית, ולא מובלעות של אש"ף, השיעים בדרום לבנון יקימו שם מיני-מדינה משלהם. הכרעון הצבאי של "העולם הזה" מנתח את ההשלכות הביטחוניות לגבי ישראל

הפליטים לכסיסים. מובלעות כאלה יוכלו לשמש כבסיסי-ירי על ישראל או כסיסי-ציאה לחדירות, וכן הם יוכלו להוות שלב לאפשרות השלישית — הקמתה מחדש של ה"מיני-מדינה" הפלסטינית בדרום.

כדי להשיג זאת ייתכן שתיני קטן לוחמת-גרילה נגד הכוחות שיפקחו על דרום-לבנון, כדי להביא לשיבוש פעולתם ו/או יציאתם.

מבין שלוש האפשרויות האלה ניתן להניח, שכל כוח שיתפרס בדרום-לבנון לא יצליח למנוע לחלוטין את הראי שונה. אולם יהיה בידו למנוע את היווצרותה של מיני-מדינה פלסטינית בדרום. השאלה היא מה תהיה מידת יכולתו למנוע הקמת מובלעות של אש"ף בדרום (בייחוד במחנות-הפליטים), וזאת לאור הצלחתו של אש"ף להקים מובלעת כזאת בתחום יוניפי"ל אחרי מיבצע ליטאני.

מניתוח האפשרויות שיעמי דו לפני גורמי אש"ף עולה, כי הבעיה העיקרית המעסיקה את צה"ל כיום — כיצד למנוע חדירת אנשים ואמל"ח לדרום — תהיה הבעיה הראשונה במעלה שתעמוד לפני כל כוח שיתפוס את מקומו. כל כוח כזה יצטרך להתמודד עם הפתירה הבסיסית שבין סגירת המעב"ר עם על האוראלי, שתצמצם (אך לא תימנע כליל) את הבעיה

מניעים אידיאולוגיים (חומייניסטים) והן ממניעים אחרים (תמורה חומרית או טרור כופה).

אחרי הנסיגה של צה"ל מהאיזור ישתפרו התנאים לפעילות של אירגוני אש"ף בדרום, וזאת בהנחה שכל כוח שיחליף את צה"ל יהיה יעיל פחות במניעת חדירות והפי תננויות, וכי תיגבר השפעת האוכלוסיה המקומית ללחצים ונכונות אלמנטים בה לשתף פעולה.

סתירה בסיסית

אשר לטיב הפעולות של אש"ף, הרי עומדות לפניו שלוש אפשרויות עיקריות:

הראשונה — פעילות ספוראדית, אשר תכלול ירי באמצעים שונים לעבר שטח ישראל ונסיגות לחדור לשם ביצוע פיגועי הרג-מיקוח. סוג זה של פעילות יציב קשיים ניכרים לפני הכוח שיתפרס בדרום-לבנון, שכן ניתן לבצע על-ידי חוליות קטנות ובאמצעים מועטים, שקל יחסית להחריס ולהסתירם.

האפשרות השנייה — נסיון להקים מובלעות בתוך שטח דרום-לבנון. מובלעות כאלה יכולות להיות בשטח כפרי, כמו המובלעת שהקים אש"ף בתוך שטח יוניפי"ל ממזרח לצור, או בשטח בנוי, על-ידי הפיכת מחנות-

כאשר צה"ל יחזור הביתה — מה יהיה המישטר שיקום בדרום לבנון?

שיעניס את

ותתסים את האוכלוסיה, ובין השאריתם פתוחים, במחיר של החזרת אמל"ח וגורמים עזרי-נים.

כפי שמורה הניסיון, פיתרונות הביניים שנוקט צה"ל לא גרמו להפסקת הפיגועים אך גרמו להתסתת האוכלוסיה.

הגבלת הפעילות

מ בחינה צבאית, רבים הקשיים בהשגת היעדים שהציבה לעצמה ישראל בדרום-לבנון — מניעת חזרת אש"ף לאיזור ומניעת ירי לעבר שיטחה. בחינת הנסיבות הפוליטיות של העניין משנה במיקצת את התמונה. הגורם החשוב ביותר מדי בחינה זו הוא סילוקם, על-ידי הסורים ותומכיהם, של ערפאת ונאמניו מלבנון. בכך הוצא מלבנון הגורם היחיד שהיה הן בעל המוטיבציה לחזור ולהקים מאחז טריטוריאלי עצמאי כי דרום והן בעל מרכיבי הכוח שיתנו לו סיכוי, גם אם מועט, להשיג יעד זה בתנאים מסויי-מים.

שני האירגונים הפלסטיניים ה-אונטיים שנתרו בלבנון, אירגונים

הגורם המרכזי באזור והם, ברובם, אוכלוסיה ענייה, אשר תלותה בגורמים קיצוניים, אשר יבטיחו את רווחתה הכלכלית. עלולה להפוך לתלות מוחלטת.

ככר שיעי 500 אלף תושבי דרום-לבנון הם שיעים, כנענה זאת, בכניסה לתחנת-דלק בפאתי כפר שיעי. בני עדתה הם

ל מטרה המוצהרת של ישראל היא למנוע את שובו של אש"ף לדרום-לבנון. מה משמעותו של דבר זה בשטח? בדיקת המצב בדרום מראה, שאף כי פעילות הפלסטינים כיום נגד צה"ל היא מוגבלת, ועוד פחותה מכך פעילות המאורגנת על-ידי אש"ף עקב הסיכסוכים הפנימיים באירגון ותוצאר תיהם, הרי שהשתתית לפעילות של אש"ף למעשה כבר קיימת בשטח.

מאת

רוני שפיגל

כדי לאפשר פעילות של אש"ף בדרום-לבנון יש צורך בשלושה: כוח אדם, אמל"ח (אמצעי לחימה) וסיוע של האוכלוסיה.

כמה שנוגע למאגר כוח-האדם, הרי שזוה מורכב מן הפלסטינים החיים במחנות-הפליטים ומחוץ להם, בערים. אליהם נוספו, כאחרונה, משוחררי אל-אנצאר.

כנוגע לאמל"ח: דרום-לבנון רווי כנשק ובאמצעי-לחימה. וכמה שנוגע לסיוע של האוכלוסיה: אירגוני אש"ף יוכלו להסתייע בסייענים מן האוכ לוסיה המקומית, הפועלים הן מתוך